

لطفاً بخش‌های مربوط به شنیدن در این شماره را خیلی خوب بخوانید و درباره‌ی چیزهایی که از آن می‌آموزید با دیگران حرف بزنید. یکی از بازی‌های بامزه‌ای که ما انجام می‌دادیم، اسمش تلفن‌بازی بود. بازی‌مان این‌طوری بود که چند نفری کنار هم می‌نشستیم و نفر اول صف یک جمله توی گوش نفر دوم می‌گفت و نفر دوم آن چه را شنیده بود به نفر کناری‌اش می‌گفت و به همین ترتیب تا آخر صف. آخرین نفر جمله‌ای را که شنیده بود بلند می‌گفت. معمولاً جمله خیلی تغییر کرده بود. هم کلی می‌خندیدیم، هم تک به تک جمله‌ای را که شنیده بودیم و تکرار کرده بودیم، بلند می‌گفتیم. هر کسی اشتباه شنیده بود، می‌رفت آخر صف. کسی که مدام آخر صف بود، نیاز به تمرین شنیدن داشت. شما هم امتحان کنید.

دارد، تنها می‌تواند یک تقصیر داشته باشد. آن هم این است که خجالت بکشد به دیگران بگوید خوب نمی‌شنوم. اگر خودتان یا دوستان مشکل شنیدن داشتید، بهترین کار این است که به بزرگ‌ترها بگویید. مراکز شنوایی‌سنجی می‌توانند بعضی از مشکلات را تشخیص دهند. گاهی هم مشکل شنیدن از دستگاه شنوایی نیست. ما نیاز داریم که با دیگران حرف بزنیم. صدای آنها را بشنویم و با شنیدن مغز و ذهن‌مان را تقویت کنیم. این تمرین شنیدن بخش مهمی از مرحله‌ی آموختن است. پس خوب بشنوید. یکی از راه‌های خوب شنیدن، گوش دادن به قصه‌های ضبط شده است. البته حتماً حواس‌تان هست که بلندی صدا نباید به دستگاه شنوایی‌تان آسیب بزند. امیدوارم از این شماره مجله هم لذت ببرید. منتظر نامه‌های خوب شما هستیم.